

Instanța de fond: V. Burduh
Instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru către Donici Alexandru cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15 mai 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2016 (prin intermediul oficiului poștal), Compania Națională de Asigurări în Medicină, prin intermediul Agenției Teritoriale Centru, a depus în instanța de judecată acțiune împotriva lui Donici Alexandru, solicitând încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 12 168 lei și a penalităților aferente în sumă de 2 758,03 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este în drept să identifice fondatorii de întreprinderi individuale, care se eschivează de la plata primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, cu excepția pensionarilor și persoanelor cu dizabilități și să intenteze acțiuni în instanța de judecată competentă pentru încasarea sumei debitoare.

Conform informației plasate pe site-ul oficial al Camerei de înregistrare de Stat al R. Moldova, pârâtul este fondator al ÎI „Donici Alexandru”, IDNO - 1003600036388, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân, 25, ap. (of.) 139. Conform datelor din Sistemul Informațional „Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală”, pe parcursul anilor 2014 - 2016, pârâtul, Donici Alexandru, fondator al ÎI „Donici Alexandru” nu și-a onorat obligația prevăzută de legislație de a achita prima asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit.

Reclamanta a menționat că, la 28 iunie 2016, în adresa debitorului a fost expediată înștiințarea nr.02-01/13-1180, prin care s-a solicitat achitarea datoriei pentru anii 2014-2016, care a fost recepționată de către pârât, însă datoria nu a fost stinsă.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 15 mai 2017, cererea de chemare în judecată, depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru către Donici Alexandru privind încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018, a fost admisă cererea de apel depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru, casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) din 15 mai 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Donici Alexandru, în beneficiul Companiei Naționale de Asigurare în Medicină prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2014-2016 în sumă de 12 168 lei.

S-a încasat de la Donici Alexandru în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină majorarea de întârziere în sumă de 2 758,03 lei.

La 08 februarie 2018, Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii instanței de fond și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului declarat, Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În acest context, recurentul a menționat că, instanța de apel nu a determinat corect raportul juridic dedus judecării, ca fiind guvernat de Legea contenciosului administrativ, Legea privind asigurarea obligatorie de asistență medicală, cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și prevederile Codului civil care reglementează termenele speciale de prescripție.

La 29 martie 2018, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru a depus o referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind

admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Donici Alexandru prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu